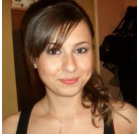

Poezie: Antonia Zavalic - "Aici nu se moare"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Vineri, 25 Octombrie 2013 14:52 -

Demult am cunoscut o femeie, avea tatuat un înger pe coastă și era atâta lumină în
tristețea lui că puteai să juri că de acolo Dumnezeu
a început lumea.

Câteodată îmi mai cântă seara,

ca la instrumentul cârnii și din sărutul ei cresc catedrale răsturnate

le poți demola căci mâine se fac iarăși, cărămidă pe cărămidă,

ea le așează perfect.

Te soarbe dintr-o înghițitură că-ți mai rămâne puțin până să descoperi că și-n golul tău

e ceva prezent

ceva care sudează insesizabil

poate fi o pânză care începe din trupul ei, să te prindă delicat de la un capăt la altul

la momentul cel mai nepotrivit

să plângi ce ți-a rămas.

Atunci știi că rugăciunea îți e ascultată când ea își întinde buzele

Poezie: Antonia Zavalic - "Aici nu se moare"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Vineri, 25 Octombrie 2013 14:52 -

ca peste un câmp minat

balansând cu moartea pe ritmul liedurilor lui Haydn.

Și Doamne, cum se joacă

cu toată muzica.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

25 octombrie 2013

www.sighet-online.ro